

לעידוד וחיזוק הלימוד והחזרה
בספה"ק סיפורי מעשיות משנים קדמוניות
שסיפר רבינו הקדוש רבי נחמן מברסלב זיע"א

דעה רבינ'ס משל'ים

מעשה מהוזה בכוכבים - המשך (4)

שטות מהמלך שפסק שמגיע הבגד הגדול להעני, וחרה להמלך מאד על הכמר על שהיא מחזיקו לשוטה והיה רוצה לעשות לו דבר ולא היה יכול והיו מחפשים מאד אחרי הגנבה ולא מצאו. צוה המלך להכריז שכל מי שגנב יבא ויודיע כי בודאי לא יעשו לו שום דבר, כי חפץ המלך לידע איך אפשר לגנב בגדים אלו, והיו מסכבים סבוב סבוב של אנשים והיו מספרים מזה. ובא העני הנ"ל ושאל אותם מה זה אתם מספרים והודיעו לו. ענה ואמר מה רעש, מי שגנב יחזיר, וצעקו עליו. וכן בא עוד ושאל וצעקו עליו קבצן הלא אתה מחייב ראשך כי יאמרו עליך שאתה יודע מהגנבה, אמר כן אני יודע מהגנבה, אמרו לו אם אתה יודע לך ותגיד, אמר אני.

(כוכבי אור - סיפורים נפלאים)

המשך שבוע הבא

בתוך כך הקיץ המלך וסבור שהוא על מקומו, והתחיל זה הגנב וספר לו המעשה הנ"ל משני גנבים הנ"ל, ושאל את המלך למי מגיע הבגד הגדול. חרה עליו המלך מה אתה שואל אותי בודאי מגיע לעני כי במזלו גנבם. טוב שתספר לי מעשה, וספר לו מעשה וישן המלך, עמדו ונשאו את המטה וחרו אותו לחדר הראשון. בבקר נודע שנגנבו בגדי מלך הנ"ל ונזכר המלך שהשוכב אצלו ספר לו המעשה הנ"ל, ושאל למי מגיע הבגד הגדול. ואמר שבודאי הוא יודע מהגנבה. והכו אותו ואמר שאינו יודע, והרבו להכות אותו ולענות אותו מאד, והוא טוען איני יודע. שלח המלך אל שר הכומרים הנקרא ארחיריגא לשאל על המעשה הנ"ל, אם הוא אפשר שאף על פי כן לא גנבם האיש הנ"ל. ואמר הכמר שאפשר שלא ידע, ואמר הכמר שהוא

ספורי מעשיות משנים קדמוניות

מעשה א' - מאבדת בת מלך (2)

שספרה רבנו נחמן מברסלב זיע"א

והיו הולכין חילות רבות עם השיף להם, מה שנוסע אחריהם (שקורין אובאזין) והמשרת הטמין עצמו מחמת החילות. אחר-כך הלכה מרכבה ועגלות-צב, ושם ישבה הבת מלך. ועמדה שם אצלו, וירדה וישבה אצלו והפירה אותו. והיתה מנערת אותו מאד, ולא ננער.

והתחילה לקבל עליו אשר כמה וכמה יגיעות וטרחות גדולות מאד שהיו לו זה כמה וכמה שנים כדי להוציא אותי, ובשביל אותו

היום שהיה יכול להוציאני ואבדו,

והיתה בוכה מאד על זה, כי יש רחמנות גדול עליו ועלי, שכל-כך זמן שאני כאן, ואיני יכול לצאת.

והלך לשם ומצא אותה. והיתה מצטערת לפניו מאד, כי אלו באת באותו היום, היתה מוציא אותי מכאן, ובשביל יום אחד אבדת.

אמנם שלא לאכל הוא דבר קשה מאד, בפרט ביום האחרון, אז מתגבר היצר הרע מאד. (היגו שהבת מלך אמרה לו, שעתה תקל עליו האזהרה ולא יהיה מזוהר שלא לאכל, כי הוא דבר קשה לעמד בו וכו') בכן תשוב לבחור לה מקום, ותשב גם-כן שנה, כנ"ל,

וביום האחרון תהיה רשאי לאכל, רק שלא תישן ולא תשתה יין כדי שלא תישן, כי העקר הוא השנה. והלך ועשה כן.

ביום האחרון היה הולך לשם וראה מעין הולך והמראה - אדם והריח - של יין. ושאל את המשרת: הראית שזה מעין, וראוי שיהיה בו מים והמראה - אדמומית והריח - של יין? והלך וטעם מהמעין. ונפל וישן מיד כמה שנים עד שבעים שנה,

אֲחֵר־כֶּף לִקְחָהּ פֶּאֶטְשִׁילֶע מֵעַל רֵאשֵׁה
וְכַתְּבָה עָלָיו בְּדַמְעוֹת שְׁלָה וְהִנִּיחָה אֶצְלוֹ
וְעַמְדָה וַיֵּשְׁבָה בְּמִרְכַּבְתָּהּ, וַנִּסְעָה מִשָּׁם.

אֲחֵר־כֶּף הִקִּיץ וְשָׁאל אֶת הַמְּשֻׁרֶת: הֵיכֵן אֲנִי
בְּעוֹלָם? וְסִפֵּר לוֹ כֹּל הַמַּעֲשֵׂה, וְשִׁחֲלוֹת
רְבוֹת הִלְכוּ שָׁם, וְשִׁהֲיָתָה כָּאֵן מִרְכַּבָּה הַנִּ"ל,
וְשִׁהֲיָתָה בּוֹכָה עָלָיו וְהִיָּתָה צוֹעֶקֶת שִׁישׁ
רַחֲמָנוֹת עָלָיו וְעָלֶיהָ, כַּנִּ"ל.

בְּתוֹךְ כֶּף הִצִּיץ וְרָאָה, שֶׁהַפֶּאֶטְשִׁילֶע מִנַּחַת
אֶצְלוֹ. וְשָׁאל: מֵאֵין זֶה? וְהִשִּׁיב לוֹ, שֶׁהִיא
כַּתְּבָה עָלָיו בְּהִדְמָעוֹת. וְלִקְחָהּ וְהָרִים אֹתָהּ
כִּנְגַד הַשָּׁמַשׁ, וְהִתְחִיל לְרִאוֹת הָאוֹתִיּוֹת,
וְקָרָא מָה שֶׁכָּתוּב שָׁם כֹּל קְבֻלָּתָהּ וְצַעֲקוֹתָהּ,
כַּנִּ"ל, וְשִׁכְּעַת אֵינְנָה שָׁם בְּמִבְצָר הַנִּ"ל, כִּי
אִם שִׁיבְקֵשׁ הֵרָשָׁל זָהָב וּמִבְצָר שֶׁל מִרְגְּלִיּוֹת,
שָׁם תִּמְצָאֵנִי. וְהִשְׁאִיר אֶת הַמְּשֻׁרֶת וְהִנִּיחוֹ,
וְהִלֵּךְ לְבֵדוֹ לְבִקְשָׁהּ. וְהִלֵּךְ כַּמָּה שָׁנִים
לְבִקְשָׁהּ, וַיֵּשֶׁב עֲצָמוֹ, שֶׁבְּוֹדָאִי בִּישׁוּב לֹא
נִמְצָא הֵרָשָׁל זָהָב וּמִבְצָר שֶׁל מִרְגְּלִיּוֹת, כִּי הוּא
בָּקִי בְּמִפְתַּת הָעוֹלָם (שְׁקוֹרִין לֵאמֹר קֶאֱרֵט) וְעַל כֵּן
אֵלֶיךָ אֵל הַמְּדַבְּרִיּוֹת. וְהִלֵּךְ לְבִקְשָׁהּ בְּמִדְּבָרִיּוֹת
כַּמָּה וְכַמָּה שָׁנִים.

אֲחֵר־כֶּף רָאָה אָדָם גָּדוֹל מְאֹד, שֶׁאֵינוֹ (גִּדְר)
אֲנוּשִׁי כָּלֵל שִׁיְהִיָּה אָדָם גָּדוֹל כָּל־כֶּף. וַנִּשָּׂא
אֵילָן גָּדוֹל, שֶׁבִּישׁוּב אֵינוֹ נִמְצָא אֵילָן גָּדוֹל
כָּזֶה, וְאוֹתוֹ הָאִישׁ שָׁאל אוֹתוֹ: מִי אַתָּה?
וְאָמַר לוֹ: אֲנִי אָדָם.

וְתָמָה וְאָמַר, שֶׁזֶה כָּל־כֶּף זָמַן שֶׁאֲנִי
בְּהַמְּדַבֵּר, וְלֹא רָאִיתִי מֵעוֹלָם בְּכָאֵן אָדָם.
וְסִפֵּר לוֹ כֹּל הַמַּעֲשֵׂה הַנִּ"ל וְשֶׁהוּא מְבַקֵּשׁ
הֵרָשָׁל זָהָב וּמִבְצָר שֶׁל מִרְגְּלִיּוֹת.

אָמַר לוֹ: בְּוֹדָאִי אֵינוֹ בְּנִמְצָא כָּלֵל, וְדָחָה
אוֹתוֹ וְאָמַר לוֹ, שֶׁהִשְׁיֵאוֹ אֶת דַּעְתוֹ בְּדַבֵּר
שְׁטוּת, כִּי בְּוֹדָאִי אֵינוֹ נִמְצָא כָּלֵל.

וְהִתְחִיל לְבַכּוֹת מְאֹד (הֵינּוּ הַשְּׂנִי לְמַלְכוּת בְּכָה
מְאֹד וְאָמַר), כִּי בְּוֹדָאִי בְּהִכְרַח הוּא נִמְצָא
בְּאִיזָה מְקוֹם,

וְהוּא דָחָה אוֹתוֹ (הֵינּוּ הָאָדָם הַמְּשֻׁנָה שֶׁפָּגַע דָּחָה
אוֹתוֹ בְּדַבְּרָיו וְאָמַר) כִּי בְּוֹדָאִי דְבַר שְׁטוּת אָמְרוּ
לְפָנָיו. וְהוּא אָמַר (הֵינּוּ הַשְּׂנִי לְמַלְכוּת), שֶׁבְּוֹדָאִי יֵשׁ.

שאלות לחידודא

כחן 38א:

מעשה א' מאבידת בת מלך (2)

- היכן אני בעולם
- ה. איך הצליח השני למלכות לראות מה שכתבה הבת מלך על המטפחת?
  - הרים אותה נגד הלבנה
  - הרים אותה נגד השמש
  - הרים אותה נגד הנר
- ו. מה אמר האדם הגדול שהוא ממונה על החיות האם נמצא הר של זהב ומבצר של מרגליות?
  - בוודאי נמצא
  - בוודאי אינו נמצא והוא דבר שטות
  - אולי נמצא
- ז. מה עשה השני למלכות?
  - התייאש עצמו מלחפש עוד
  - התחיל לבכות ואמר שבוודאי בהכרח הוא נמצא באיזה מקום
  - התחיל לבכות על שבוודאי אינו נמצא

- א. מה אמרה הבת מלך לשני למלכות שיעשה ביום האחרון אחרי שהתעורר מהשינה?
  - לא תישן ואל תשתה יין כדי שלא תישן
  - לא תישן ואל תאכל כדי שלא תירדם
  - לא תישן
- ב. מה עשה השני למלכות ביום האחרון של השנה?
  - טעם מהמעין של היין
  - טעם מהתפוחים
  - טעם מהמעין של מים
- ג. כמה שנים ישן השני למלכות?
  - שנה תמימה
  - חמישים שנה
  - שבעים שנה
- ד. מה אמר השני למלכות כשהקיץ משנתו?
  - למה טעמתי מהיין
  - למה ישנתי זמן רב

ח. "ונפל וישן מיד כמה שנים עד שבעים שנה" - איך יתכן שאדם חי הולך ובא -

ועדיין ישן שבעים שנה ?

ט. היכן מרומז במעשה מה שמובא בהלכה בקיצור שלחן ערוך סימן קכח סעיף

י"ד ?

י. היכן אפשר ללמוד מהמעשה - שלמרות שהאדם נפל הרבה פעמים ולא עמד

בנסיון עדיין יש תקוה תמיד, יהיה איך שיהיה ?

דעם רבינ'ם
אעשיות

למען דעת אשר בכל תיבה ותיבה מאלו המעשיות טמונים סודות התורה טמירים ונעלמים, כנשמע מפיו הקדוש בעצמו, ואפילו איש פשוט אשר יקרא אותם יכול להוציא לעצמו מוסר והתעוררות להשם יתברך

להיכנס להגרלה: דעם רבינ'ם ליכט 72-3333-02 * לקבלת הגליון באימייל - m025345040@gmail.com